

31994L0076

L 365/53

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

31.12.1994

DYREKTYWA RADY 94/76/WE**z dnia 22 grudnia 1994 r.****zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG poprzez wprowadzenie środków przejściowych stosowanych w zakresie podatku od wartości dodanej, w kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej dnia 1 stycznia 1995 r.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu z 1994 r., w szczególności jego art. 2 i 3, oraz Akt Przystąpienia z 1994 r., w szczególności jego art. 169,

uwzględniając wniosek Komisji,

ta akże mając na uwadze, co następuje:

z chwilą wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu wspólny system podatku od wartości dodanej będzie stosowany w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich z uwzględnieniem przepisów szczególnych określonych w załączniku XV rozdział IX do Aktu Przystąpienia;

w wyniku zniesienia z tą datą podatku od przywozu oraz zwrotu podatku od wywozu w handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie oraz nowymi Państwami Członkowskimi, jak również między samymi nowymi Państwami Członkowskimi, konieczne jest wprowadzenie środków przejściowych w celu ochrony neutralności wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu lub braku opodatkowania;

środki takie muszą pod tym względem odpowiadać potrzebom podobnym do tych, które spowodowały wprowadzenie środków przyjętych w celu urzeczywistnienia rynku wewnętrznego dnia 1 stycznia 1993 r., w szczególności przepisów art. 28n dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku (1);

z chwilą przystąpienia towary będą uznawane za znajdujące się w swobodnym obrocie w rozszerzonej Wspólnocie w przypadkach, w których zostało wykazane, że znajdowały się one w swobodnym obrocie na terytorium obecnej Wspólnoty lub też na obszarze jednego z nowych Państw Członkowskich; istnieje konieczność wyciągnięcia z powyższego wniosków, szczególnie w odniesieniu do art. 7 ust. 1 i 3 oraz art. 10 ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG;

konieczne jest uregulowanie sytuacji, w których przed przystąpieniem nowych Państw Członkowskich towary były objęte regulacjami określonymi w art. 16 ust. 1 część B lit. a)–d), procedurą czasowej odprawy przy całkowitym zwolnieniu z należności przywózowych lub podobną procedurą w nowych Państwach Członkowskich;

konieczne jest ponadto ustanowienie przepisów szczególnych dla przypadków, w których po przystąpieniu nowych Państw Członkowskich nie została zakończona szczególna procedura (w odniesieniu do wywozu lub tranzytu), wszczęta przed wejściem w życie

(1) Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/5/WE (Dz.U. L 60 z 3.3.1994, str. 16).

Traktatu o Przystąpieniu, w ramach handlu między obecną Wspólnotą oraz nowymi Państwami Członkowskimi oraz między tymi nowymi Państwami Członkowskimi do celów dostaw realizowanych przed tą datą przez podatników działających w takim charakterze,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/388/EWG dodaje się tytuł oraz artykuł w brzmieniu:

„TYTUŁ XVIc

Środki przejściowe stosowane w kontekście przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji do Unii Europejskiej

Artykuł 28p

1. W rozumieniu niniejszego artykułu:

- »Wspólnota« oznacza terytorium Wspólnoty określone w art. 3 przed przystąpieniem,
- »nowe Państwa Członkowskie« oznaczają terytorium Państw Członkowskich przystępujących do Unii Europejskiej na mocy Traktatu podpisanego dnia 24 czerwca 1994 r., określone dla każdego z tych Państw Członkowskich w art. 3 niniejszej dyrektywy,
- »rozszerzona Wspólnota« oznacza terytorium Wspólnoty określone w art. 3 po dacie przystąpienia.

2. W przypadku gdy towary:

- zostały wprowadzone na terytorium Wspólnoty lub jednego z nowych Państw Członkowskich przed datą przystąpienia, oraz
- w chwili ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty lub jednego z nowych Państw Członkowskich zostały objęte procedurą odprawy czasowej przy całkowitym zwolnieniu z należności przywózowych, jedną z regulacji

określonych w art. 16 ust. 1 część B lit. a)–d) lub podobną procedurą na obszarze jednego z nowych Państw Członkowskich, oraz

— nie zostały zwolnione spod takiej procedury przed datą przystąpienia,

przepisy obowiązujące w momencie, w którym towary zostały objęte taką procedurą, obowiązują nadal do chwili, gdy procedura ta przestanie obejmować towary, po dacie przystąpienia.

3. W przypadku gdy towary:

— zostały przed datą przystąpienia objęte wspólną procedurą tranzytową lub innego rodzaju tranzytową procedurą celną, oraz

— nie zostały zwolnione z takiej procedury przed datą przystąpienia,

przepisy obowiązujące w momencie, w którym towary zostały objęte taką procedurą, będą nadal obowiązywać do chwili, gdy procedura ta przestanie obejmować towary, po dacie przystąpienia.

Do celów tiret pierwszego »wspólna procedura tranzytowa« oznacza środki transportu towarów w transycie między Wspólnotą oraz państwami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), jak również między samymi państwami EFTA, jak przewidziano w Konwencji o Wspólnej Procedurze Tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. (1).

4. W przypadkach gdy wykazano, że towary znajdowały się w swobodnym obrocie w jednym z nowych Państw Członkowskich lub we Wspólnocie, za przywóz towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 uznaje się:

a) wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod procedury czasowej odprawy, którą zostały one objęte przed datą przystąpienia zgodnie z warunkami wymienionymi w ust. 2;

b) wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod jednej z procedur określonych w art. 16 ust. 1 część B lit. a)–d) lub spod podobnej procedury, którą towary te zostały objęte przed datą przystąpienia zgodnie z warunkami wymienionymi w ust. 2;

c) zakończenie jednej z procedur określonych w ust. 3, która została wszczęta przed datą przystąpienia w jednym z nowych Państw Członkowskich w celach odpłatnych dostaw towarów realizowanych przed tą datą w takim Państwie Członkowskim przez podatnika działającego w takim charakterze;

d) jakiegokolwiek nieprawidłowości lub naruszenie przepisów mające miejsce w trakcie stosowania jednej z procedur określonych w ust. 3 zgodnie z warunkami określonymi w lit. c).

5. Wykorzystanie na terytorium Państwa Członkowskiego przez podatnika lub osobę niepodlegającą opodatkowaniu po dacie przystąpienia towarów dostarczonych jej przed datą przystąpienia na obszarze Wspólnoty lub jednego z nowych Państw Członkowskich będzie również uznawane za przywóz towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1, o ile spełnione zostaną następujące warunki:

— dostawa tych towarów została zwolniona, lub mogła być zwolniona, bądź na mocy art. 15 ust. 1 i 2, bądź na mocy podobnego przepisu obowiązującego w nowych Państwach Członkowskich,

— towary nie zostały przywiezione do jednego z nowych Państw Członkowskich lub Wspólnoty przed datą przystąpienia.

6. W przypadkach określonych w ust. 4 miejscem przywozu w rozumieniu art. 7 ust. 3 jest to Państwo Członkowskie, na terytorium którego przestaje obowiązywać procedura, którą towary zostały objęte przed datą przystąpienia.

7. W drodze odstępstwa od przepisów art. 10 ust. 3 przywóz towarów w rozumieniu ust. 4 i 5 niniejszego artykułu ustaje bez powstania zdarzenia podatkowego, którego zaistnienie stanowi podstawę do poboru należności w przypadku, gdy:

a) przywożone towary są wysyłane lub transportowane poza rozszerzoną Wspólnotę; lub

b) przywożone towary w rozumieniu ust. 4 lit. a) są towarami innymi niż środki transportu oraz są ponownie wysyłane lub transportowane do Państwa Członkowskiego, z którego zostały wywiezione oraz do osoby, która je wywozła; lub

c) przywożone towary w rozumieniu ust. 4 lit. a) są środkami transportu, które zostały nabyte lub przywiezione przed datą przystąpienia zgodnie z ogólnymi warunkami opodatkowania obowiązującymi na rynku krajowym jednego z nowych Państw Członkowskich lub jednego z Państw Członkowskich Wspólnoty lub nie dotyczyło ich jakiegokolwiek zwolnienie bądź zwrot podatku od wartości dodanej z tytułu ich wywozu.

Warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli datą pierwszego użycia środków transportu była data przed dniem 1 stycznia 1987 r. lub też jeżeli kwota podatku należnego z tytułu przywozu jest nieznaczną.

(1) Dz.U. L 226 z 13.8.1987, str. 2.”

Artykuł 2

1. Z zastrzeżeniem wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu z 1994 r. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w dniu jej wejścia w życie. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia są ustanawiane przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie tego samego dnia, co Traktat o Przystąpieniu z 1994 r.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1994 r.

W imieniu Rady

H. SEEHOFER

Przewodniczący